

Izrāde kā glābējzvans

Džuljeta – Dana Avotiņa-Lāce, Romāns – Miķelis Židelūns // Foto – Oļegs Zernovs

Šodienas trīsdesmitgadniekiem droši vien vēl palicis atmiņā tīņu seriāls “Glābējzvans”. Iespējams, to atceras arī Kārlis Krūmiņš, viens no jaunās Leļļu teātra izrādes “Romeo un Džuljeta” skatuves versijas radītājiem un režisoriem. Jo, visticamāk, tieši viņš palīdzējis režisoram Dāvidam Džovanzanam izvēlēties, kas mūsdienu Latvijas pusaudžiem varētu būt šāds glābējzvans. Šajā gadījumā – brīdinājums un mierinājums vienlaikus. Jo tāds, manuprāt, bijis uzveduma mērķis.

Programmā izrādes veidotāji teikuši paldies tiem, kas uzticējuši savus stāstus, jo tieši tie ir sižeta pamatā. No Šekspīra, uz kura lugas motīviem autori arī atsaucas, palikusi tik vien kā

maskuballe, kurā iepazīstas divi varoņi, un tas, ka bērni iet bojā vecāku dēļ. Ne aiz divu dzimtu senā naida, bet arī katras, savā čaulā un neveiksmēs ieslēgtās mātes (protams, mātes, tēvu pamestas) vienaldzības, nespējas klausīties un sadzirdēt, skatīties un ieraudzīt. Pieaugušo neizdevusies dzīve pret pusaudža egocentrismu – tās ir durvis, kas aizbultētas no abām pusēm.

Džuljeta (Dana Avotiņa-Lāce) un Romāns (Miķelis Žideļūns) patiesībā tikai vienu brīdi nokļūst notikumu centrā, satikušies pēc Helovīna ballītes un noņēmuši maskas – ne tikai tupos mulšteņu ģimjus, bet arī ikdienas aizsargkārtu. Tikpat lielā mērā izrādes traģiskie varoņi ir pārējie tīņi (Anrijs Sirmais, Edgars Kaufelds, Artūrs Putniņš, Santa Didžus, Pēteris Galviņš), kuri, savā vaļā atstāti, pieņem "Zilā vaļa" šermiņošos izaicinājumus, paši balansē uz nelaba gala robežas un rauj citus līdzī. Tie nav nekādi padibeņu bērni – ne bez nolūka darbība sākas mūzikas skolā, Skolotājam (vēlāk arī Psihoterapeitam – Ķirts Šolis) rutinēti demokrātiskā veidā stāstot par Sergeja Prokofjeva un Hektora Berliozas mūziku, ko iedvesmojusi Šekspīra traģēdija. Nevienu, Skolotāju ieskaitot, tā mūzika nekustina, ja nu pamodina "Bruņinieku dejas" pirmie dārdošie akordi. Kairinātājiem jābūt daudz spēcīgākiem.

Skats no izrādes "Romeo un Džuljeta" // Foto – Oļegs Zernovs

Izrādes telpu (scenogrāfe Austra Hauks) veido videoprojekcijas un viegli pārvietojami širmji, kas reizē ir sienas un ekrāni un spēj īsā brīdī mainīt notikumu vietu, pārvēršoties par ballītes zāli, pārgērbšanās kabīni, dzelzceļa uzbērumu vai braucoša auto jumtu. Galvenos varoņus dublē lelles (skulptore Natālija Davidoviča). Tās ir viņu pašu augumā, kad vārda tiešā nozīmē ir tik slikti, ka jābēg pa sienu augšā. Milzīgas, pie kurām viņi meklē aizsardzību un palīdzību. Sīcinās, kas parādās tikai video (Patiesību sākot aktieri šīs dažādās izpausmes varētu

stāstus, kas parādās tikai video. Ir arī bērni, kuriem šis uzdevums izpaušanos varētu nospēlēt arī paši, vismaz dažas no tām, neliekot saspringtas darbības laikā vēl minēt arī tēklaus,

reāla kā fiziskā īstenība ir arī virtuālā pasaule, isi dzīvo.

Tieši tā arī kļūst par iemeslu Džuljetas pašnāvībai. Virtuālā, vecākiem viegli noslēpjāmā realitāte ir šodienas bērnu paralēlā eksistence, kuras solījumi ir mājīgi, bet nāve gan var būt īsta. Šo motīvu ziņā izrāde sasaucas ar Reiņa Suhanova iestudētajiem "Labajiem bērniem" Valmieras teātrī.

Izrādei "Romeo un Džuljeta" ir tik skaidrs mērķis un mērķauditorija, ka tās dēļ iespējams ignorēt pārspilējumus, lieku sarežģīšanu, brīžiem pašmērķīgas fizioloģijas izpausmes. Lai ir, ja vien kādam tas zvans atskanēs laikā.

Atsauksmes

Rakstīt atsauksmi

Vārds / Uzvārds

E-pasts

Teksts

Neesmu robots

reCAPTCHA
Konfidencialitāte - Noteikumi

Publicēt

— Čiti šī autora raksti

Skrejošā truša koordinātas

Edīte Tišheizere 20.04.2017

Recenzija par Dailes teātra izrādi "Bannija Manro nāve" Dž. Dž. Džilindžera režijā

No grāmatām un iztēles

Edīte Tišheizere 25.02.2018

Ekspresrecenzija par M. Čehova Rīgas Krievu teātra izrādi "Maģijas atslēgas" Marinas Brusņikinas režijā

Arhīvs

Ja nevari kaut ko atrast, meklē ARHĪVĀ

Meklēt

Visi autori

Silvija Radzobe
Ieva Rodiņa
Teātra Vēstnesis
Kroders.lv
Valda Čakare

Par mums

Moto: "Teātris ir viena
jancīga padarīšana..."
(Oļģerts Kroders).
KRODERS.LV ir
informatīva un
analītisku domu telpa.

Pats O.K.

OĻĢERTS KRODERS
(09.08.1921 - 10.10.2012)
Latviešu teātra režisors,
pedagogs un aktieris,
aktrises Hertas Vulfas
un teātra kritiķa Roberta
Krodera dēls.

Kontakti

Ieva Rodiņa
ieva@kroders.lv

Eva Škenderska
eva@kroders.lv

Kristiāna Tīlika
kristiana@kroders.lv

KRODERS